

Nyíri Attila

Mókás alkotások

„Amit s ahogy csinálsz másnak:
Veled mások épp úgy bánnak”
népi bölcsesség

A csizmadia malaca
(szájhagyomány alapján)

Élt György néven csizmadia,
Volt neki egy kis malaca.

Jött a malac visítózva:
„Gyuri! Gyurii! Gyuriii!” – mondta.

Csürhéből jött vacsorázni,
S visította: „Gyurii! Gyuriii!”

Botot fogott mester uram,
Kapu mögé állt – csakugyan.

Mérges lett a mester erre,
Sehogyan sem szenvedhette,

A malacát fejbe vágta,
„Gyööörgy!” – nyögte ki utoljára.

Hogy malaca az ő nevét
Így csúfolja – hm – szerteszét.

„Na ugye, hogy megtanultad,
Szólítsad hát így az urad!”

„A György névre megtanítom,
Engem többé ne csúfoljon!

Csizmadiánk örvendezett,
Am látta, hogy bolondot tett.

– Fogadkozott a nejének –
Véget vetek ennek, véget!”

Felesége rátámadott:
„Süsd meg, ezt már taníthatod!”

A férj ehhez csak annyit szólt:
„Úgy kell neki, minek csúfolt!”

Egeraracs, 2001. május 30.

*A művészi kifejezőképesség, a
„szent örület” neve: az ihlet*

A javíthatatlan

*Megbúbolta a kakas
a tébláboló tyúkot:
„Maga úgy viselkedik,
mint 'ki megzavarodott.”*

*„Lehuppant nagy kavicsra,
kötött kuglibabákon;
Ült kis fehér egérre
és húsvéti tojáson.”*

*„Már ült ringlón, zelleren,
s lenne még tárgy – milliárd;
De a csúcs, a legnagyobb,
a golyó: a biliárd.”*

*„Kötött maga eleget,
és mi haszna belőle?
Zavarta a gazdasszony
udvarról a tetőre.”*

*Sírva válaszolt a tyúk,
s hüppögve nyelt tengerit:
„Az ihlet! Ó, az ihlet
az, 'mely engem kényszerít.”*

*„Tudja maga micsoda?
– szólt a kakas, kacintva –
Nem más, mint egy kótyagos,
buta idealista!”*

Kispest, 1998. december 8.

„Két teremtménye van csak a
Jóistennek, aki túléli halálát”
Zágon István

A költő és a szúnyog

*Elámulhatsz a csodán:
bátrabb, mint az oroszlán.
Mint vérengző tigris él,
kitartóbb az öszvérnél.*

*Szaporodik, él és csíp,
nemcsak vízben, mint a csík.
Homokon és szárazon,
ha kell, akkor betonon.*

*Törékenyen – egyedül –
zümmögve száll, hegedül.
Szívókája fegyvere,
és mit tehetsz ellene?*

*Szitaháló, füstölés:
felesleges pénzköltés.
Hasztalan a pusztítás,
Balatonnál az irtás.*

*Túlvilági képesség,
hogyan is képes még:
Halál előtt, ha csíphet,
holta után is viszket.*

*Legeslegjobb ráhatás:
homlokodra rácsapás.*

... ..

*Végül annyit megsúgok:
költő lettem, nem szúnyog.*

Égeraracs, 1996. október 20.

*A házasság olyan szerződés, amelynek
csak a borítóját ismerjük*

*A legjobb házasság
(velőské)*

Jó házasság igen ritka.

*Elárulom most magamtól
azt, hogy ennek mi a titka.*

Nem csinálok ebből ügyet:

*Legjobb az a házasság, 'hol
az asszony vak, a férj süket.*

Kispest, 2000. április 12.

*„A beszédet sokszor megbántuk,
a hallgatást viszont még soha”
Caecilius*

A lényegét mondd !

*Szükszavú a magyar ember,
'Mit mond: lényeg, nem szótenger.
Bármit tesz is, bárhová megy,
Természetes a szó, nem kegy.*

*Mondva rossznak avagy jónak,
Nála súlya van a szónak,
Ritkán nyílik meg a lelke,
'Mi benne van, azt kiöntse.*

*Történt egyszer, egy vasárnap,
'Mikor népek hova járnak?
Hová, hová? A templomba.
Persze, kinek mi a gondja.*

*Mint mondtam, egy ismerősöm
A templomból jövet – őszön –
Családjához hazaérve,
Kérdik: – mi volt pap beszéde?*

*– Miről beszélt, a bűnről hát!
– Felelt ő, de kérdik tovább:
– És mit mondott? – gyötrik egyre,
– Hogy mit mondott? Ellenezte!*

Kispest, 1999. január 12.

A melosi Aphrodité szobránál

(a milói Vénusz)

*Megbabonázva nézem a kővé vált csodát,
a fátyolos tekintetű görög ideált.*

*Az Alexandros által vésett márványhasáb
valószerűen formált szépségben él tovább.*

*Érzékség-mentes a hússzerű puhóság,
és örökkévalók a lágyan omló ruhák.*

*A nézők között hallok egy suttogó anyát:
„látod, kisfiam, így jár az, aki körmöt rág!”*

Kispest, 2000. február 1.

A szentgróti menyecske

(szájhagyomány alapján)

Hűtlen lett kisé az egyszeri menyecske:
A szomszéd céhmester fiát megszerette.
Nem nézte jó szemmel a menyecske ura,
Perlekedés helyett paphoz ment panaszsra.

Megkérte őt arra, asszonyát hívassa,
Ha lehet, térítse őt istenes útra.
Üzent érte a pap, magához kérette,
Nem habozott soká', jött is a menyecske.

Lelkére beszélt a pap úgy, istenesen,
Isteni s emberi törvény szerint éljen.
Legyen hűséges a törvényes urához,
Másra ne gondoljon: ez az, amely jót hoz.

– Tisztelendő uram! – felel a menyecske –
Könnyű a gazdagnak, tele az erszénye.
Minden jó szegénynek, mint én vagyok itt – ni!
Nekem válogatósnak nem illik lenni.

Égeraracs, 2004. június 8.

*Az agglegény olyan ember, aki
tanult az apja hibájából*

Agglegény sirám

Most tudtam meg, hogyan lettem

véglegesen agglegény,

Mert a nők már nem azt kérdik,

mikor nősülök meg én?

Az új kérdés másképp hangzik:

„miért nem nősült, kedveském?”

Kispest, 1998. december 24.

*Ahhoz nem férhet semmi kétség,
alkalmatlan vendég az éhség*

Ami a konyhában csak volt

*Vendéglőben – hajdanában –
Egy törzsvendég vacsoráza.
Megrendelé az ételét,
Az'tán néze csak szerteszét.*

*Hamar jöve a gulyása,
S a vendégünk hozzáláta.
Ám ahogyan megkóstolá,
Következőt tev é szóvá:*

*„Ez a gulyás – így – nem ízlik,
Ebből valami hiányzik.”
„Az nem lehet, higgye, uram!
'Mi bent vala, mind benne van.”*

Kispest, 2002. január 27.

*Magyarázat
folyamatos múlt
(elődeink még használták)*

<i>nézék</i>	<i>megkóstolám</i>
<i>nézél</i>	<i>megkóstolád</i>
<i>néze</i>	<i>megkóstolá</i>
<i>nézénk</i>	<i>megkóstolók</i>
<i>nézétek</i>	<i>megkóstolátok</i>
<i>nézének</i>	<i>megkóstolák</i>

*Minden ígéret annyit ér,
amennyi teljesül belőle*

Ami megmaradt

*Fogadalmat tett egy pap,
három dolgot ígért meg:
Szegény, szűz s engedelmes
lesz, amíg él — ne féljek.*

*Évek múlva valakit
megkérdeztem róla én,
„Hát... – felelte – azt hiszem,
szegénynek ma is szegény.”*

Kispest, 2004. március 5.

*A munkához úgy kell hozzáállni,
hogy más is hozzáférjen!*

Az óvatos

*Lusta volt az alkalmazott,
a főnöke hívatta:
– Dolgozni kell! – szólt mérgesen –
teringettét, ebadta!*

*– Senki sem halt meg munkától,
'ki dolgozott jó sokat.
– Jó, de miért kockáztassak,
s legyek első áldozat?*

Égeraracs, 1999. augusztus 25.

*„Többet hátra, mint elé,
mindennap már lefelé”
népi mondóka*

Az öregség biztos jele

*Onnan gondolom azt, hogy megöregedtem:
a létrán csak le tudok menni, fel már nem.*

Kispest, 1999. február 4.

*„Nagyszerű a természet közömbössége a
halállal szemben és mohósága az élet után”
Ossendowski*

Cikcakk

*Pillangós réten álmom fonom,
zuhanó fényben ábrázatom.
Libbenve, lejtve lengedeznek
hímporral hintett gyenge testek,
Legrövidebb út – számukra csak –
bármely két pont között: a cikcakk.*

Égeraracsa, 2001. október 1.

Cipőm orra

*Cipőm kopott gyermekkorban,
mert befelé állt az orra.*

*Később, 'mikor cseperedtem,
lehetetlen lett e tettem.*

*De azért nem hagytam magam,
lábaimat csavargattam.*

*'Hogy elértem férfikorba:
előre áll cipőm orra.*

*Öregkorban – tán megérem! –
cipőm orra áll majd „V”-ben.*

*Végül, 'mire agg, ha leszek,
cseplenezve járok-kelek.*

Égeraracs, 1997. augusztus 12.

*„Két hatalmas ellensége van minden bacilusnak.
Az egyik a napfény, a másik a jóízű nevetés”
Eötvös Károly*

Csak ember képes...

*Mi az, 'mi felüldíthet
testet-lelket?
'Mitől a lélek dalra
kerekedhet.*

*Amitől húzódik szám
jó szélesen,
Amitől elkeskenyül
a két szemem.*

*Amitől arcom pirul,
tüdőm tágul,
Amitől felkelek a
betegágyból.*

*Amitől két kézzel a
hasam fogom,
Amitől megrázkódik
az alakom.*

*Amitől a testemben
pezseg a vér,
Amitől a tetszhalott
magához tér.*

*Nélküle itt, e földön
nincsen élet,
Kisbabák arcán ül, ha
kész a lélek.*

*Bár ragadós, a sok jó
az nem kevés,
Amit tesz, és úgy hívják,
hogyan nevetés.*

*Ma, 'mikor annyi minden
egyre kétes,
Egy biztos: nevetni csak
ember képes.*

Égeraracs, 1996. október 28.

„Ne rohanj vakon a divat után!”

Faragó Ilona

Csakhogymeglegyen

*Lehet flanel, szatén, puplín,
habselyem vagy batiszt, muszlin.
Készülhet kis gombolással,
matlaszéból bő hajtással.
Kerülhet rá szalag vagy pánt,
körben paszpól, belül nagy ránc.
Alul piké, fodros húzás,
esetleg új, cupfos szabás.
Aszúrozott szélű szegés,
díszítésnek zsabó: mesés.
Ez lehet még rüss vagy masni,
pliszírozott fodrot kapni.
Bársony, brokát, túll meg csipke,
düftin, taft, ripsz ezüstszürke.
Püspöklila, bézs vagy pasztell,
csak rózsaszín kis éjkékkel.
Jöhet pié, oldalvarrás,
mély, letűzött szembehajtás.
Karcúsított, kissé ejtett,
vagy választhatsz kibéleltet.
Nőies is lehet a kép:
üde, bájos, friss, tehát szép.
Lényeg csak az, hogy meglegyen
a cipőrongy már szegetten.*

Kispest, 1997. március 20.

*„Szépen az ír és beszél, akinek
sikerül még a bonyolult gondolatait
is egyszerűen és világosan előadni”
Illyés Gyula*

Cserregő

*Jó néhány embernek be nem áll a szája.
Gondolkodom azon, hogy gyermekkorában
Ki lakhatott vajon a szomszédságában?
Maglehet, egy cserregő nádiposzáta.*

Suhl, 1997. december 3.

*„A művész képzeletének segítségével
látszólag a semmiből teremt”
Páros György*

Csevej

*A felnőttek világában
fecsegésből lett fecsej,
Így lett akkor kehegésből
valószínűleg a kehely.*

*A felnőttek világában
nőtestvérből lett a nővér,
Így lett akkor ösztövérből
valószínűleg az öszvér.*

*A felnőttek világában
csevegésből lett a csevej,
Így lett akkor delelésből
valószínűleg a delej.*

*A felnőttek világában
zsibvásárból lett zsibogó,
Feltehető: így lett akkor
a bugyogásból bugyogó.*

Égeraracs, 2001. július 8.

„Jóború Badacsony,
Sokfalú Balaton,
Isten hozzád Csobánc,
Engem többé nem látsz”
Gyulafy Kristóf

Csobánci történet

szájhagyomány alapján)

Az eredet visszanyúlík
egészen a középkorba,
Történt ez a Balatonnál,
'melynek mesél hullámfodra.

Nem nagyon volt ínyükre ez
a házőrző kuvaszoknak,
Mert láncukról szabadultan
egész nap csak loholhattak.

Ez a gyöngyszem a természet
szép földi paradicsoma,
'Mely a Dunántúl vizeit
valahogy' felszippantotta.

Beleizzadt a nagy távba
még a legfürgébb kutya is,
'Míg elfutott a Kapolcshoz
az ösvényen, 'mely odavisz.

Csobánc várának tövében
így nagy vízhiány lehetett,
Pincészerző szőlősgazdák,
jól tudván azt, tanyát vertek.

Telehabzsolni ott magát
a forrásvízzel sikerült,
Ámde éhes és szomjas lett,
'mire megint visszakerült.

Elárulom a nagy titkot,
'melyet kifürkészttem végül:
Kijárhattak italozni
lelki-furdalások nélkül.

Telt bendővel – megszomjazva –
loholását kezdte újra,
Így maradt meg a nép ajkán:
„lót-fut, mint (a) csobánci kutya.”

Égeraracsa, 2001. augusztus 23.

*„A férfiakat akaratuk vezérli,
a nőket pedig szokásaik”
Martti Larni*

Döme kalandjai 1

Döme felsóhajtott egy szép nőt látva:

– De szeretném a karomban tartani!

A barátja mindjárt megvigasztalta:

– Hidd el, hogy őt is unja már valaki!

Égeraracs, 2006. május 19.

Döme kalandjai 2

Egy indiánnal találkozott Döme.

Megszólította, mielőtt ment tovább:

– Maga inka? – kérdezte meg tőle,

– Igen – mondta – , de a bátyám méginkább!

Égeraracs, 2006. augusztus 31.

*A természet maga
a világunk ma még
meglévő valója*

Döme kalandjai 3

– Mit szeretsz nagyon? – kérdezték – Mondd, Döme!

– A természetet – válaszolt – szeretem,

Majd gondolkodva kiegészítette:

– Ha jól meggondolom, mindenkiét nem.

Égeraracs, 2006. október 12.

*Az alacsony emberre
mondják, hogy manó, törpe*

Döme kalandjai 4

A gnóm sétál a nejével a parkban,

Összefut Dömével, aki arra jön.

Üdvözli hosszan, és megkéri halkán:

– Engedje meg, hogy bemutassam: a gnóm!

Égeraracs, 2006. október 21.

„Tévedni emberi dolog”

Theognisz ó-megarai költő

Döme kalandjai 5

Döméhez odafordul a gyereke:

– Apukám, kérdeznék valamit tőled:

Miért volt nő a győzelem istennője?

– Ha megnősülsz – így Döme – majd megérted.

Kispest, 2006. december 2.

Döme kalandjai 6

*Az elvált Döme újra megnősülne,
S a házasságközvetítőt felkéri.
Adatait betáplálják a gépbe,
Az társnak korábbi nejét hozza ki.*

Kispest, 2007. február 28.

*„Az embereknek, ha teljesülne mindaz,
amit kívánnak, nem válna javukra”
Hérakleitosz*

Döme kalandjai 7

- Mi volna a kívánságod, Döme?*
- Tudakolja tőle a barátja.*
- A sok közül csak egy maradt végre,
Hogy teljesüljön mind – válaszolja.*

Kispest, 2013. március 7.

*„Mennél alázatosabb,
annál gyalázatosabb”
népi mondóka*

Egyen-S ?
(velőske)

*Némely ember alázatos.
Olyan mélyen, mint egy pince,
és ez már-már gyalázatos.
Hogy ez milyen eredetű?
Nem tudom, mert a gerince
„egyenes” , mint az S betű.*

Égeraracsa, 1997. július 11.

*Az álszent megtiltja az ifjúságnak
mindazt, amit fiatal korában elkövetett*

Első szerelmem

*Megláttam egy vég kartont,
lány volt belesavarva;
Egyszerre két balkezem nőtt,
szám a nevét hadarta.*

*Szeplős volt, mint pulykatozás,
szemüveges, nyuziga;
A szerelem széppé tette,
legalábbis számomra.*

*Loholtam – mint pulikutya – ,
hogy láthassam, utána;
Verset írtam és faragtam
szíveket a bükkfákra.*

*Zsebpénzemet elköltöttem
sok-sok színes újságra,
Mert színészek arcképeit
vágтам ki a számára.*

*A moziban kezét fogtam,
fülemben dobolt a vér;
Hordtam volna Gellérthegyet,
ha ott ő arra megkér.*

*Hanyagoltam a tanulást,
'melyről apám értesült;
Fogta magát, elfenekelt,
s lobogásom így kihűlt.*

Égeraracsa, 1998. május 16.

*„Van, aki a nőben csak csontvázat
lát, amely a tudás és az értelem
rongyaival be van takargatva”*

Jerome Klapka Jeromos

Évődés

- Adj egy csókot, galambom!*
- Nem adhatok, azt mondom.*

- Miért, beteg vagy talán?*
- Megtiltotta jó anyám.*

- Akkor hát egy ölelést!*
- Jó, ha megoldasz egy kérdést.*

- Mi legyen az? – kérddheted!*
- Tíz húz négyet, mi lehet?*

- Az angyalát! – megfogtál!*
- Ugye? – hoppon maradtál!*

- Áruhá el hát! – időm kevés.*
- Nem más, mint a tehénfejés.*

Égeraracs, 1999. július 29.

*A lekicsinylés (irónia)
szelíd gorombaság*

Ez aztán a...

*Ez aztán a jóbarát!
megbízható – mondhatom!
Ügyességét dícsérem,
ha valamit tesz – nagyon.*

*Véleményem, bár van róla,
eldalolni nem tudom:
Nincsen hozzá elég szavam,
és kevés a lanthúrom.*

Kispest, 2000. december 23.

„Az szégyelli magát, aki
nem méltó az éveihöz”

Török László

Félreértés

Egy szakorvosi intézetben
A rendelés vége felé jár.
Az orvos kínéz, és azt látja,
Hogy a váróban ül még egy pár.

„Tessék befáradni!” – szól nekik,
A nő feláll, s befelé lépeget.
„Ön is bejöhet” – int az úrnak,
Majd faggatni kezdi a hölgyet:

„Mi a panasz?” – hangzik a kérdés,
„A gyomrom. Két hete nem alszom”
– Válaszol a nő izgatottan.
„Akkor vetkőzzék le, asszonyom!”

A hölgy arcát elönti a pír,
S megkérdi: „tényleg levetkőzzem?”
„Hát persze!” – ismétli az orvos.
Megteszi, de remeg testében.

Az orvos a férfihoz fordul:
„Ez az asszonyka mindig ilyen?”
„Fogalmam sincs – felel erre ő –
Most látom először életemben. ”

Kispest, 2007. január 14.

*„Vicsorritó tarrka kuttya, tarrka,
kaccskarringón kuttykorrodott farrka”
cifrázó*

Felsültem

*Tanítom a gyerekeket
szépre, jóra, nemesre,
hogy sok szittya ivadékna
csomót kössek nyelvére.*

*Kutyafejű tatároktól
származhatott puruttyák,
mert ha akad véleményük,
szabad szájjal megmondják.*

*Hiába volt magyarázat,
nem használt – az angyalát!
mivel egy kis másfél éves
utánamszólt: „azs anád!”*

Égeraracsa, 2004. június 27.

*„Még jöni kell, még jöni fog”
Vörösmarty*

Ferdített idézet
(köznapi közhely)

*Egy meghívott vendégre
várnak nagy türelemmel,
A gazda biztat félve:
„jöni fog, mert jöni kell!”*

Égeraracsa, 2004. május 2.

„Híres orvos a Halál;
Ne mocsanjunk mégsem érte.
Addig jó, míg van mi fáj:
Ez az ember jeligéje”
La Fontaine

Hathatós gyógyszer

*Mi az, ami fájdalmat szüntet,
ha az életben minden lüktet?
A légben szálló por már nem hím,
s elviselhetetlen lesz a kín.
Ami mindezekre enyhét ad:
az a mínusz öt, mert egyből hat.*

Égeraracs, 2000. szeptember 5.

Házasulandók

„Sonka, kolbász, dísznóköröm,
a menyasszony csupa öröm”
népi mondóka

Virgonc ara dévajtsága

Jöttem – főztem – győztem!

„Réztepsiben sült a hús,
a vőlegény jaj, de bús”
népi mondóka

Vő méla sóhaja

Megettem – mehettem – vehettem...

Égeraracs. 1999. október 2.

„Hiszem, mert képtelen”
Tertullianus

Higgye kend !

*Fejem felett nyár szaladt,
'mikor úsztam víz alatt.
Ott kerestem a sellőt,
igézete nagyra nőtt.
Körülöttem ernyedő csend
és a mélység, higgye kend!*

*Majd a parton nagy búsan
a levegőt kapkodtam.
Vártam, amíg este lett,
s vágyam suhant fák felett.
Sajgó szívem nem pihent,
tartozott ő, higgye kend!*

*A hold sétált gangomon,
s kísértetes fénybe vont.
Vízis sellőm énekelt,
hangjával így adott jelt.
Kerestem a szirten fent,
ám lecsúszott, higgye kend!*

*A habokba ugrottam,
s utólértem csapzottan.
Rámnézett és nevetett,
soha ilyen termetet!
„Fizetek – szólt – ez a rend” ,
s halpénzt adott, higgye kend!*

Égeraracs, 2001. október 23.

*„A jó bornak nem kell cégér”
régi igazság*

Hírverés
(velőske)

*Miért vesszük a tyúktojást?
Szalmonellát leszámítva
kacsa, liba nagyobbat ad.
Ezek ketten csöndben tojnak.
Kotkodácsol a tyúk, s tudja:
itt helye van hangos szónak.*

Égeraracsa, 2004. október 28.

Magyarázat

*Salmonella kórokozók, — ételmérgezést kiváltó
több fajtájuk ismert fertőzést keltők*

„Minden ember a terhünk,
amíg nincs rá szükségünk”
népi mondóka

Hogyan választ a nő ?

(velőské)

Tudom, a nők választanak.

Némely nő mikor választ

egy szeretőt önmagának;

Azt, hogy milyen, azt nem bánja.

Csak arra ad azzal választ,

hogy a többi hogyan látja.

Égeraracs, 1999. augusztus 23.

*Van olyan kezdet, amelyet
nem lehet megismételni*

Hurok vagy ágy ?

*Hétfőn történt az esemény
Valamelyik vármegyében:
Cigányembert akasztottak
Valamikor, nagyon régen.*

*Átgondolta szegény pára,
Ahogy vitték a szekéren:
'Kit az Isten kerekre szánt,
Nem hal az meg négyszögletben.*

*Legtöbb ember ágyban hal meg,
Veszélyesebb benne mindig;
S könnyebbülten felsóhajtott:
„Ez a hét is jól kezdődik!”*

Égeraracs, 2000. június 10.

*Az indiánok a kukoricából készült
sört chicha -nak nevezték*

Ittasan

*Tántorog a részeg ember,
bámulják is jó sokan.
Hazamenni nem tud, nem mer,
mert fejében mámor van.*

*Lába viszi imbolyogva,
kileng emitt, majd amott.
Aki nézi, mind azt mondja:
„na ez jól becsiccsantott!”*

Égeraracs, 2005. május 6.

„Rátok gondolok én,
érendő boraim!”

Janikovich Ferenc

Józanul megítélve

(kanásznótára alkalmazva)

*Szőlőhegyen a tőke ki van rakva borral,
Szüret után belőle kesernyést is forral.
Hej! Mójával kell kóstolni, tudják azt a vének,
Mert különben ettől lesz dadogós az ének.*

*Megöntözte ősapánk a szőlőt négy vérrel,
Aki ebből sokat iszik, magában nem fér el.
Hej! Legelőször kakaskodik, majd birkaként béget,
Később válik majomná, s disznóként ér véget.*

Égeraracs, 2003. október 21.

„Ez a nóta, nóta, nóta körbejár,
ez a nóta mindenkire rátalál”
dalos körjáték

Kend is számár

*Mulatozó társaságban
a borozók sorban isznak,
Tréfás nótát énekelnek:
aki iszik, éppen annak.*

*Szól a nóta, zeng az ének:
„issza, issza, megissza már. ”
Majd folytatják jókedvűen
egyre-másra: „kend issza már. ”*

Égeraracs, 2003. július 23.

*Kétkedtem, s utoljára
rájöttem az igazságra*

*Kérdéses képtelenség
(velőské)*

E történet igaz lehet.

Rebesgetik; egy asszony szült

Pápán tizennyolc gyermeket.

Kilencz János volt az ura.

Két fia lett, s így egészült

a két kilenc tizennyolcra.

Égeraracs, 2003. október 7.

*A házak a mélyben
ritkásan fénylenek,
mint a süteményben
a mazsolaszemek*

Kikövetkeztetem

*Kis utcákon csavarogtam
a budai Várhegyen,
Az összes csak föl vezetett,
lefelé meg egyik sem.*

*Hogyan tud majd így lejönni,
ha az este ráköszön?
Ödöng fenn még éjjel is, vagy
lebotorkál lépcsőkön.*

Kispest, 2004. november 22.

*„Aki bizonyos körülmények
között nem veszi el a fejét,
annak nincs mit elvesztenie”
Wilde Oszkár*

Kis történet

*Egy ausztrál törzs főnöke
mérgeződve kiabált.*

*Bumerángot vett a minap,
a régítől így megvált.*

*De hiába dobta azt el,
minduntalan visszatért.*

*„Azt a fűzfánfüttyülőjét!”
s beleőszült ő ezért.*

Kispest, 1998. december 24.

„Szebb a páva, rúd-rúd-rúd,
mert a pulyka rút, rút, rút”
népi mondóka

Kíváncsi az unokám

*Birtokunkon – Zalában –
unokánk volt a nyárban.
A jó időt kifogta,
a nap körülragyogta.*

*Egyébként itt esőben
olyan sár van merőben:
A kutyát úgy teszik ki
péklapáton ugatni.*

*Kíváncsi az unokám,
kérdez ő, de kérdez ám,
Közben szeme úgy ragyog,
akit kérdez: én vagyok.*

*Kicsi szája be nem áll:
„lehet a hold aranytál?
És a vakond tényleg vak?”
peregnek csak a szavak.*

*„A zengő légy nem darázs,
csak ruhája a varázs?
Sárga csíkos, ragyogó
a fekete bugyogó.”*

*„Nézd a kakast! lassan jár,
úgy látszik, hogy fáradt már,
És ez onnan derül ki:
mindig más tyúk cipeli.”*

Égeraracs, 1996. november 27.

„Az építészet megfagyott zene”
Schelling Frigyes

Közép-Olaszországban

*Pisában keveredik – az Arno folyó mentén –
A késői római és korai keresztény.
Háromhajós bazilika, lapos famennyezet,
Gazdagon tagolt, íves oszlopsor egymás felett.
A székesegyházában keresztelőkápolna,
S mellette a méltán híressé vált harangtornya.
Nézi egy dülöngélő a tornyot és felnevet:
– Ez a városban az egyetlen rendes épület!*

Kispest, 2006. december 21.

Magyarázat

4,27 m az elhajlás a függőlegestől

Láttad ?

*Két jóbarát a korzón sétálgat,
Mind a ketten nézik a forgalmat.
Ahogyan mennek az úttesten át,
Meglöki egyikük a másikat:*

*– Láttad? – fordul felé – hadd halljam!
– Mit? – kérdi a másik kíváncsian;
– Azt a jó nőt? – kérdezi meg újból,
'Mire a másik visszakérdi: – hol?*

*– Elment – válaszol a megkérdezett,
Megnyugszik a másik, mást nem tehet.
Kis idő múlva megint meglöki;
– Láttad? – kérdezi újból az egyik.*

*– Mit? – szól vissza, s kérdezi meg emezt,
– Azt a kocsit, azt a hathengerest?
– Hol? – kérdi amaz egyre bőszebben,
A barátja közli azt, hogy: – elment.*

*A felbőszült erre megfogadja:
Legközelebb azt mondja, hogy látta.
Kisvártatva újra – szokás szerint –
Meglöki az oldalát már megint:*

*– Láttad? – veti fel ismét a társa,
– Láttam! – felel s mosolyog magában.
Ám a válasszal nem megy semmire:
– Akkor mondd meg, miért léptél bele?*

Kispest, 2000. november 20.

*A jó mesét előbb elhisszük,
mint bármilyen igazságot*

Legjobb üzlet

*Annyiért vedd az embert,
amennyire mások tartják;
S amennyire magát tartja,
csak annyiért add tovább!*

Égeraracs, 1999. szeptember 29.

*A családi tűzhely lángja
a vágy, parazsa a szeretet*

Lepkezetlenül

Szemérmetlen volt és maradt a világ:

elénk tárja kicsi és nagy titkait.

'Mikor a párok az utcán sétálnak:

mindenki nyíltan viszi a vágyait.

Kispest, 1999. április 2.

Libavágy

*A liba – felnézve az égre –
Rémes, vad gágogásba fogott,
Mert amit sejtett, érzett, végre
Megjöttek az ősi rokonok,
A kéklő égbolt országútján
Feltűntek az égi vándorok,*

*Hogyan történik a vonulás?
Az így feltett kérdésre szépen
Hímel-hámol a mai tudás.
A válasz rá: sokféleképpen,
'Melyet csak kiegészíthet még:
A célszerű szervezettségben.*

*Arisztotelész is tévedett
A vélt barlangi álom folytán,
Frigyes láthatta maga felett
Őket szentföldi hadjáratán.
E tényről fennmaradt az írás
Hitelesen az évek során.*

*„Szeretnék én is fent repülni,
Nézve a suhanó tájakat
– Szólt a liba – a vágyam ennyi,
Érezni a mélyt magam alatt.
Kis-Balatonnál vízre szállni,
Látni tundrát, norvég fjordokat.”*

*„De végül nem lehet, nem és nem!
Könnyen elképzelhető az ok,
Hogy ezt sajnos meg kellett érnem,
És erről tehetnek már azok,
A kik megtömnék napról napra,
S ilyenformán túlsúlyos vagyok.”*

Égeraracs, 1996. október 25.

„Nevetve tisztítja az erkölcsöket”

Santeuil

Mámoros hajnal

*Hajnalban délceg távirók
Fehérbevont tetők felett már üzennek,
És mint guggoló vén kofák a tűz mellett
Lapulva néznek házikók.*

*Csak a nemrég bezárt kocsmá
Előtt szuszog agyag jólismert lapálya,
A hirdető oszlop körül van a pálya,
Melyen két láb úgy tapos ma.*

*Ki tudja, hogy mit akarhat?
Oszlopot tapogat, billegve körbejár
A láb tulajdonosa, végül felkiált:
„Úgy látszik, hogy befalaztak!”*

Égeraracs, 1996. augusztus 14.

*Van útközben úgyis elég rög,
kellenek a derűs kitérők*

Megkérdeztük őket

*Férjhez megy a nő.
Az a leghőbb vágya,
hogy bekerüljön
így a társaságba.*

*Nősül a férfi.
Azt várja a dőre,
hogy e tetteivel
kikerül belőle.*

Égeraracs, 2004. augusztus 10.

*Az adoma az anekdota
magyar megfelelője*

Megtörténhetett
(szájhagyomány alapján)

*Élt valahol egy szegény,
Kissé buta, házas legény.
Kimentek az Újvilágba,
Ott született meg a lánya.*

*Ezért teje is elapadt.
Egy néger nő vállalta azt,
Hogy szoptatja a gyereket,
Így azután fekete lett.*

*Az örömhírt ő azonnal
Közölte az anyjával.
Megírta a levelében:
Hamar felkelt felesége,*

*Anyja is írt, s levelében,
Ő is járt így, elmesélte:
„Az én tejem is elapadt,
Van ilyen a nap alatt.”*

*„Volt tehenünk; egy fekete,
Annak tejét ittad egyre
Jó sokáig, szinte falva,
Azért lettél ilyen marha.”*

Kispest, 2002. január 10.

A buta is felejtethet

Mire való ?

(velőske)

Hol születik a gondolat?

'Melynek lehetsz te is rabja,

ha öröm és bú fojtogat.

A fejünk hogy mire való?

A borbélyod megmondhatja:

többnyire csak kalaptartó.

Egeraracs, 1996. október 23.

*Francesco del Giocondo volt a polgár neve,
és Leonardo a feleségét festette*

Mona Lisa mosolya

*Ez a mosoly titokzatos,
és belülről kiragygó.
Nem annyira kidolgozott,
csak sejtetett – ez a jó szó.
Alkonyattájt báj, finomság
öntötte el ezt az arcot,
A csökkenő fény ezáltal
hangsúlytalan mosolyt alkot.
Benne kigyúlt szerelemnek
belső tüze tükröződik,
E mosolyban van a visszfény,
amely most már örök mindig.
Lágy átmenet, félárnyékok,
ez Gioconda szép mosolya;
Elképzelni lehetetlen,
hogy hiányos volt fogsora.*

Budapest, 2003. december 15.

*A szerelmen és boldogságon kívül
a hiúság is átalakíthatja a nőket*

Neköm ?

*Megy a vonat sebesen,
benne ül két idegen.*

*Férfi unja már magát,
a ködtől ki úgysem lát.*

Megszólítja hát a nőt:

„milyen nagy a fene köd!”

Fordul is a nő rögtön

és megkérdi, hogy: „neköm?”

Suhl, 1997. november 30.

*Hiába az igyekezet,
ha a sok fül mind, mind süket*

Nemegyszer

*Türelmem van, az bizonyos,
csak hogy nem ér egy fabatkát.
Simogatva tanítottam
dorombolni a vasmacskát.*

Égeraracs, 2003. május 19.

*Aki nem volt szerelmes, nem
tudja mit jelent vele élni.
Am aki nem volt szerelmes, azt
sem tudja, mit jelent nélküle élni*

Népbetegség

*Heveny fertőző betegség a szerelem,
A fertőzés kapuja legtöbbször a szem.*

*Azokon keresztül hatol be a testbe:
Kinek szíve betegszik, kinek a lelke.*

*A lappangási idő gyakran változó,
Tavasszal rövidebb, ha elolvad a hó.*

*Az életkorral is összefügg a tünet,
Nem fordulhat elő, ha az ember kisdéd.*

*Az aggastyánokat is utolérheti,
Itt veszélyesebb a lefolyása neki.*

*A megbetegedett sóhajtozik – okkal,
Az arca kipirul, se nem lát, se nem hall.*

*Felfogása tompul, lázas lesz, mint a tyúk,
Ilyenkor jobb is, ha magára hagyjuk.*

*A szakirodalom abban megegyezik:
Átvészelt betegség után jöhet másik.*

*Fertőző jellege rosszabb, mint a nátha:
Két embert dönt bele egyszerre az ágyba.*

Kispest, 2001. január 22.

„Bevészheted sírkövére, ráírhatod névjegyére,
Hogy az ifjú, ha megnősült, akkor annak máris vége”
régi műdal

Öröm az arának

A regények ott végződnek,
hol kezdődik a házasság.
Ezért soha nem tudhatom
végül azt meg, hogy folytatják.

Utána mi következik?
nem mondta azt soha senki.
Így azután számomra még
a folytatást titok fedi.

Nem láthatok csak a múltba,
hajtogatam, hogy türelem.
Olvasandó könyvemnek csak
borítóját ismerhetem.

Mit tartalmaz, ki tudja azt,
számomra mit hoz a jövő?
Az ijedség első jele
eljött és ez egyre csak nő.

A szememet le sem hunytam,
nem is vagyok képes enni.
Feszültségem fokozódik,
vajon meddig, s ki bírja ki?

A testemben remegek, mint
zenész kézben a hangvilla.
A szertartást elfelejtem,
s álllok, mint Bálám számara.

A harangok zúgnak-búgnak,
felcsendül az orgonaszó.
Elfelejttem nevemet is,
azt sem látom, hol az ajtó.

Ködbe veszett már a násznép,
vajon merre kell most mennem?
Botorkálok, bukácsolok;
milyen hosszú ez a terem!

Ki beszél és mit csinállok?
ki ez a lény itt, mellettem?
Elrohanni, azt akarok,
s hangom hallom: IGEN , IGEN !

Kispest, 2005. március 22.

*Fiatalnál vág az ész,
később ez homályba vész*

Őszinte felelet

*Tanulótól kérdezi
iskolában a tanár:
„Válaszold, de őszintén,
érezted honvágyat már?”*

*„Igen” – volt a válasza,
„S hol voltál – mondd csak bátran – ,
amikor ezt érezted?”
„Hát itt, az iskolában.”*

Égeraracs, 2001. október 3.

*A hárommemberes bornál
két ember fogja az egyént,
egy pedig tölti bele*

Rabvallató

*Fényes napokra tekinthet vissza,
Erkölcsei tekintetben ragyog a múlt.
A karcosának mára vége lett,
Dicsősége így a feledésbe hullt.*

*Filoxéra pusztított a hegyen,
Nincs már szőleje a haza javára;
Pedig az – amíg volt – kizárólag
Az igazságosságot szolgálta.*

Égeraracs, 2003. szeptember 9.

Magyarázat

filoxéra – szőlőgyökér-tetű

*Ha valaki fel s alá sétál,
az vagy ő, vagy szerelmes*

Rájöttem

*Akad köztünk jócskán olyan,
– Nemrég jöttem rá csak erre –
'Ki a sűrű nősüléstől
Nem ér rá a szerelemre.*

*Mit tagadjuk, van olyan is,
– Igazságot tegyünk végre –
'Ki a sűrű szerelemtől
Nem ér rá a nősülésre.*

Égeraracs, 1997. április 23.

„Öreg ez a kis történet,
de mindig – mindig új marad”
Heine Henrik

Rügyfakadáskor

*Rügy fakad
vagy feslik,
Várhatsz rá
napestig.*

*Ha nézed,
nem mozdul,
Megfordulsz:
meglódul.*

*Huncutul
kikacag,
És gyorsan
kifakad.*

*Bármikor
lesheted,
Bárhogyan
nézheted.*

*Nem látod,
mert ravasz,
Mikor jön
a tavasz.*

Kispest, 1996. február 28.

„Nyelvtanra a népnyelvnek
nincs szüksége”

Trócsányi Zoltán

Sodri

(az irodalmi nyelv számúzte)

*Elfelejtünk magyarul
helyesen beszélni,
A sodorja alaknál
sokkal jobb a sodri.*

*Bizonyítja igazam
egy másik: pödörni,
Magyar ember a baj'szát
még most is csak pödri.*

*A Bodri kutyanév is
így született – tudni,
Egyszerűen ragoztuk:
bodrom, bodrod, bodri...*

Égeraracs, 2002. október 3.

Sületlenségek

1

*Hányódik egy hajó szörnyen a viharban,
S tengeribeteg lesz az egyik utasa.
A kapitány közli vele:
„Süüljed hajónk a tengerbe!”
Az utas felsóhajt: „az égnek a hála!”*

*Szobafestők dolgoznak egy szép otthonon,
A létra tetején fest az egyik – nagyon.
Szól a másik: „Várj, elviszem,
Mert a létra kell most nekem.
Kapaszkodjál ecsetbe, 'míg visszahozom!”*

Kispest, 2000. december 7.

„A vicc az agyat
csiklandozó fricska”
Kunitzer Szonja

Sületlenségek

2

*Két haragos a pályaudvaron forog,
Az egyik püspök, a másik tábornok.
„Hé, hordár! Hol áll a vonat?”
– Kérdi a püspök a másikat.
„Asszonyom, – válaszol – mindent nem tudhatok.”*

*Két rab terveket sző együtt a börtönben:
Hogyan szökhetnének meg legegyszerűbben?
„Világít majd a zseblámpa,
S fogóddz’ meg a fénycsóvába!”
„Nem jó, mert ha kialszik, akkor leesem.”*

Kispest, 2000. december 20.

Sületlenségek

3

*Mikor történhetett: tavaly vagy az idén?
Él egy ékszerész, 'ki kifog a szerencsén.
Ám egy nap az ebédlőbe
Feldúlva ér, mérgelődve,
S csupán megszokásból köszön: „ volt szelencém!”*

*Kőkorszakban két idős a napon hever,
Előttük sétálgat egy fiatal ember;
Felemel egy követ végül,
S fejére ejtve elterül.
„Szörnyű – sóhajt egyik – ez a kábítószer.”*

Kispest, 2001. február 25.

*Bár a táj percről percre más,
rögzíti az ecsetvonás*

Szegény festő

*Tájat fest a festő
lenn, a Duna-parton,
Ahol nemsokára
tetőzik az alkony.*

*Töredezettség is
jellemző a képre,
Ahogyan az időt
foglalja egységbe.*

*Érdekes színeknek
fény – árnyék hatása
Hű jelentőséggel
vetül rá a tájra.*

*Barna árnyalatok
sajátos zamattal;
Nézik is a képet
sokan – áhitattal.*

*Magyaráz egy atya
gyermekére nézve:
„Látod így jár, ha nincs
fényképezőgépe.”*

Kispest, 2004. március 23.

*A számítógépekkel a kapcsolatok
bensősége menthetetlenül odavész*

Szemérem ?

Ki-ki tudja – remélem! –

azt, hogy mi a szemérem.

Szerintem – s ez lehet vitás –

csak nem jó a világítás.

Égeraracs, 1999. október 11.

*„A házasság kimángorolja
a férfiből a reményt,
az asszonyból az örömet”
Ismeretlen szerző*

Szerelem – házasság

*Ami szerelemben magától ég,
az a házasságban kötelesség.*

Égeraracs, 1999. október 30.

*Általános háromszög? Kétféle.
Egyenlő oldalú, vagy mégsem?
Én egyenlő szárúnak vélem*

*Szerelmi háromszög
(velőské)*

*Van egy férfi és van egy nő.
A harmadik ismeretlen,
bárminemű az illető.
Csak azt volna még tudni jó:
E szerelmi háromszögben
melyikőjük az átfogó?*

Kispest, 2004. december 18.

„Aki nem vet nem is arat,
igazság ez, az is marad”
népi mondóka

Szerencsétlen flótás

A kék fényben villanó kép:

a rabló olajra lép;

Mégis bejön a galiba:

lép, de fáradt olajra.

Égeraracs, 2001. október 14.

Magyarázat

olajra lép — gyorsan távozik

„ Minden, amit értünk, az jó”
Wilde Oszkár

Színírálat

*Unalmas a darab, azt mondta valaki,
hogy ástás miatt nem tudott fűtyülni.*

Kispest, 2002. április 2.

„Na ugye?!”
képzelt beteg sírfelirata

Szomorú történet

*Egész évben, nyáron-télen,
ahogy változnak az évszakok és napok,
úgy változtak réges-régen a korszakok
hüllő földünk életében.*

*Földtörténet középkorán
sok-sok volt a hüllő, páfrány, liliumfa.
Egyszer egy korszakban, triász volt vagy jura,
sétált hüllő- fiú, leány.*

*Háromszor hangzottak szavak,
'mellyel hüllő-fiú szerencsét próbált: – na?
'Mire a hüllő-leány válasza volt: – nana!
mit tehettek? ki is haltak,*

Kispest, 1996. december 30.

„Ha kutyád hasa kirreg–korrog,
Sok fűvet rág és ásít, morog,
Ritkán hibáz az ilyen jel:
Hogy az eső nem jőne el”
paraszti regula

Szórszálhasogatás

Egy nyári nap reggelén,
Talán Cegléd főterén,
Hogy jött össze a két kutya,
Elmesélem – időm futja.

Kinézetre egyfajta,
Testalkatra egyformák,
Üdvözölték egymást – látva –
Szabály szerint – megszaglászva.

„Eb vagyok” – szólt egyik büszkén.
„Én meg kutya” – másik tüstént.
„Melyikünk különb, döntsük el!
Ez mindkettőnket érdekel.”

– Nos, az ember – tudd meg, kutya! –
Sokszor szól úgy, hogy ebadta !
– Ha baj éri házatáját,
Azt is mondja: kutyafáját !

– De az eben gubát cserél,
Ha vásáron csereberél.
– Ha jó kedve van, szórakozik,
Bizony akkor kutyálkodik.

– Tolakodót, sokszor okkal,
Kitaszítják egy ebrúddal.
– Nem is végzi úgy, emberül:
Kutyaszorítóba kerül.

– Előkelőbb vagyok – való,
Azért, mert: eb ura fakó !
De azt ismerd el csak, koma:
Kutyából nem lesz szalonna.

– Ez szerintem – bizony, pajtás –
Nem dicséret, csúfolkodás.
Juthatsz te is, szegény pára,
Az ebek harmincadjára.

– Némely ember nagy kutya lesz,
Látod, hogy mit bizonyít ez?
– Az mind semmi – ne légy heves! – ,
Debrecennél ott van Ebes.

– Rám gondol az ember egyre:
Kutya fékom teringette !
Hozzáteszi – meg nem állja –
Azt, hogy kutya meg a mája.

Ekkor csend lett ott, a téren,
Csak a szemük forgott vérben.
Majd folytatták harciasan,
Úgy gondolták, igazuk van.

– És az ember mit kurjant át
Jókedvében: ebugattát !
De a kutya ugatás -a
Nem hallatszik mennyországba.

– PéNZ beszél, a kutya ugat,
E közmondás utat mutat.
Kutya ugat – való adat – ,
A karaván – nos – az halad.

– Azt mondom, és élhetsz vele,
Hogy az ebnek eb a fele.
– Kutyahútség csak nálam van,
Ebbel nincs ez kapcsolatban.

– Öleb van, de ölkutya nincs,
És az öleb bizony nagy kincs.
– A kiváló mit érdemel:
Kitüntetik kutyabőrrel.

– Ebcsont beforr, ez köztudott,
A kutyának ez nem jutott.
Okos ember ért a szóhoz:
Köti ebet a karóhoz.

– A nótában mégis azt mondja a fáma:
Kis kutya, nagy kutya, nem ugat hiába.
Van itt még más nóta is, figyelj hát, te beste!:
Kinek nincsen kutyája, maga ugat este.

– Velem űzi a gondokat:
Késő bánat, eb gondolat!
– Nincs mit bánnom – nagyon nekem – ,
Csak ha kilencet kölykezem.

– Ebül szerzett jószág – hidd el!
Tény mutatja – ebül vész el.
– Gyógyítják is – tudod mivel –
Kutyaharapást szőrével.

A két állat bőszebbé vált,
Míg egy ember arra sétált.
Meggfogták a lábikráját,
És a döntést tőle várták.

Az emberünk nagyot nézett,
És botjával az ítélet
Mind a kettőt úgy sújtotta:
Egyik eb, a másik kutya.

Kispest, 1999. január 7.

Tavaszi hangok

*Pillangó libben virágról virágra,
Pajzán szél libben kis ágról kis ágra.
Mordul a sarok, ahogy' a kárhozott:
Valaki krákolott.*

*Pitypangok szállnak lengén és ledéren,
Pipiskedve tán – remélem – elérem.
Zordul a hang, bár nem adtam rá okot:
Valaki krákolott.*

*Pirosan teng-leng kis felhő az égen,
Pitypalatty cseng-zeng – friss erő – , mint régen.
Korhol oly durván, ahogyan már szokott:
Valaki krákolott.*

Kispest, 1997. január 5.

*Télen a lakást a meleg
színek sem fűtik be*

Tényszínek

*Reggel, 'mikor az ég kárpítja meghasad,
Halovány bíborfény festi az ég alját,
És mielőtt feltűnik az égen a nap,
Jelzi: maga mögött hagyta az éjszakát.*

*A semleges szürke az erdőbe vonul,
Ott vár csendben estig, 'míg le nem megy a nap.
Nagyon jól elrejtik sűrűben az odúk,
'Melyben homály van és fényt ezért sose kap.*

*Fény és árnyék egymással vannak összhangban,
Egymást mindenképpen, mindenütt átfedik,
Hol jobban, hol kevésbé, egymásra hatnak,
Ezzel a színeket jobban kiemelik.*

*A fényben szikrázva jönnek elő színek,
Harsányan versengve: ki marad most felül?
Mint madárvilágban tavasszal a hímek,
'Hol a színpompa a tollruhára kerül.*

*A vakító sárga áll elsőként sorban,
Citrom és papagáj jelképe lehetne,
Vagy 'kit epe előnt irigyen a torban,
Szébbet még Csontváry Kosztka sem festhetne.*

*Nézzük, hogy mi az, 'mi rózsaszínből készül:
Lánygyerek ruhája és a babarózsa.
A középkorú nő, aki már nem vénül,
Használja ezt a színt, magán elaprózva.*

*Zöldről a selymes fű jut eszembe mindig,
Erdőben, lomb alatt, mohá és a páfrány.
A pincében penész, 'mely a borhoz illik,
S ez a szín látható az éretlen szilván.*

„Az a szép, az a szép” – mondja régi nóta,
Kék a tengerszem is, távol, hegyek között,
És ott fenn, Bécsben Strauss se hitte volna,
Hogy a kék Dunája mily' színben hömpölyög.

„Itt a piros, hol a piros?” – ordít feléd.
Úgy látszik e színről sok minden kiderült.
Hol lehet? nem tudja senki máig ezért,
Így e szín eltűnik, s újra előkerül.

Barna a kis mackó és fatörzs a réten,
Kirándulásnál is tudjad, hogy merre nézz:
Nehéz észrevenni, nem látszik a fűben,
És nagy szerencse ér, ha néha belelépsz.

Fehér a liliom és az ártatlanság.
'Mit a menyasszony mond, azt én mind elfiszem,
Meggfogadva talán barátok tanácsát,
'Mikor magammal, az oltár elé viszem.

Fekete az ördög, hegyekben a barlang
És a csillagtalan, sötétlő éjszaka.
Azt, hogy az emberek lelkében mi lappang,
Jó, ha nem láthatom – éppen ezért – soha.

A lila maradt, 'mely a sor végére áll.
Csokonai műzsája volt, de két „l” -lel.
Nőben megfestette Szinyei Merse Pál,
S viselői jóban vannak Szent Péterrel.

Mit mondhatnék újat a színekről végül:
Lám kiegészíti másikat az egyik,
S velük a világ is mindenkor csak szépül.
Így lesz majd ezután és így volt ez eddig.

Egeraracsa, 1995. május 25.

*„Sokkal több tisztességes ember van,
mint amennyit gondolunk és sokkal
kevesebb, mint amennyit mondunk.”
Köznapi közhely*

Tépelődés

*Legény a gáton,
ember a talpán;
Megállja helyét
valaha? – talán.*

*Állja a sarat,
mert talpig ember;
Kitesz magáért
legalább egyszer.*

*Él ilyen ember,
él egyáltalán?
Igen, de túl az
Óperencián.*

Égeraracs, 2000. augusztus 9.

*Jó, ha tudja pontosan,
hogy miért is nyugtalan*

Tyúkok egymás között

- Ébredjen, kis kegyed!*
- Fogd be a csőrödet!*
- Nem tudok aludni,*
- Mit kárálsz, ki érti?*
- Nem jó itt, az ólban,*
- Odakinn éjjel van.*
- Nyugtalan is vagyok,*
- Hold teszi, mert ragyog!*
- Így megy hetek óta,*
- Tépne szét a róka!*
- Gazdasszonyunk se bánt,*
- Megnyugszol, ha kiránt.*
- Rájöttem, mi bajom!*
- No, mondd, hadd hallom!*
- Ne kotyogj, csak hallgass:
nincs az ólban kakas!*

Égeraracs, 2003. május 21.

*A látszat fenntartása függ a
szomszédok érdeklődésétől*

Ugyanarról...
(szájhagyomány alapján)

*Nyári napnak délutánján
kertben ült a két koma,
Beszélgettek a világról:
mint megy annak a sora.*

*„Lelegelte, majd kiadta,
meg is lett az eredmény;
'Ejnye! – mondtam, ahogy néztem –
megváltozott kend – szegény.”*

*„Álmot láttam – szólt az egyik –
kegyelmedről a minap,
Meghalt, az'tán eltemettük,
búcsút mondott kint a pap.”*

*„Álmot láttam én is kendről
– így a másik jó koma –
'Kend is meghalt, eltemettük,
s volt utána lakoma.”*

*„Telt az idő, szép virág nőtt
a kegyelmed sírhantján,
Odament és lelegelte
Riska tehén otrombán.”*

*„Kend sírján is nőtt szép virág,
lelegelte a tehén;
Lelegelte, majd kiadta
azonnyomban, könnyedén.”*

*„Elnéztem a végeredményt,
'mit a tehén kiadott:
Megállapítva azt kendről,
hogy semmit sem változott.”*

Égeraracsa, 1999. június 2.

*„Futó idő, szálló idő!
Mindent, mi kedves elvívő”
Reviczky*

*Új évi jókívánság
(színhagyomány alapján)*

*Itt az új év, új jót hozzon,
Régi jótól meg ne fosszon,
De ha új jót nem is hozhat,
Vigye el a régi rosszat!*

Kispest, 2010. március 18.

„– Kontyom süvegedért majd csak elcserélem,
Amit én akarok, azt teszed, remélem!
– Egy asszony nem nyergel soha meg engemet,
Nem is adom kontyéért könnyen süvegemet”

17. századi vers

Utolsó érv

Nem kell ösztökével
nőt biztatni szóra,
Elered magától
mondanivalója.

Jól meg vannak kenve
mindenféle hájjal,
Lóvá tesznek minket
azsagon járással.

Igéznek, olvasnak,
néha szemmel vernek;
Bűbájos varázslók,
nem elveszett lelkek.

Az utolsó érvük,
az ördögadtáknak,
Amire elhallgatsz
cáfolat híján: **csak!**

Egeraracs, 2002. április 5.

Magyarázat

ösztöke – ökröt buzdító
fanyelű vasdarab
azsag – piszkafa, dorong
azsagon jár – váratlanul gyorsan,
hirtelen érkezik

*„Jobban élvezem a boldogságot,
mint az igazságot”*

D. Adams

Ügyeskedés
(szójáték)

*Ha ügyvédnek nincsen ügye,
akkor bizony ügyetlen;
Ám, ha akad egyetlen is,
együgyű lesz hirtelen;
Másra bízva azt az ügyet,
ügyefogyott helyesen.*

Égeraracs, 2005. október 19.

*„A kenguru többes száma:
kendtek gurulnak”*

Sipulusz

Üres zsebbel

*A kenguru fiahordó,
hasán erszény, 'mely nyitva áll.
Könnyen él, mert megteheti,
hogy üres zsebbel is ugrál.*

Égeraracsa, 2003. május 31.

*„Földi ember kevéssel beéri,
vágyait ha kevesebbire méri”*

Arany

Vagy – vagy

*Az életben azért sok a beteljesületlen vágy,
mert – mint a főtt tojás – vagy túl kemény, vagy teljesen lágy.*

Égeraracs, 2000. május 3.

„Nyakra-főre rohanó világesemények –
a jelen forró, lázas időszakban –
nem is épp gyomornak való becsinált”

Bernát Gáspár

Változatos étlap

*Adósságom törlesztve most felsorolom
ételeink népi nevét más módokon.
Hétfői napon volt kutyatök savanyún:
burgonyafőzelék neve volt ez falun.
Keddenként került sor a tót miatyánkra,
e névre hallgatott a hajdínakása.
Szerdán megehették a macskanadrágot,
ez a tészta-féle az, amelyik sodrott.
Csütörtökön homok jöhetett asztalra,
ez pedig nem volt más, mint a búzadara.
Pénteken a cigánykávé következett,
ez csak a fekete, olcsó bab lehetett.
Szombaton finom ebéd készült sörétből,
ez volt az a borsó, amely keményszik, ha föl.
Végül vasárnap jelent meg a suszterfánk,
a héjában sült krumpli így maradt reánk.*

Kispest, 2013. február 4.

„Két dolog jóféle: a pirospaprika
meg az asszonyhűség”

J. Hašek

Van ilyen ?

Asszony nélkül – szakácsnővel –
Csak kozmás lesz minden étel.
Kenyérnek süll szalonnája,
Ecetes bor van hozzája.

Ezért kell az oldalborda,
Színében szép bazsarózsa.
Kinek szeme ragyog tűztől,
Napot csal ki a felhőből.

Mozdulata bájjal telve,
Életet visz aludtejbe.
Minden íze jár bolondul,
Az emberben lélek mozdul.

Nem is rút az eszemadta,
Két arasznyi a dereka.
Tulajdona példás erény,
Van ilyen a föld kerekén?

Égeraracs, 2001. július 29.

*Régóta az orvosok jelképe
a botrafonódott kígyó*

Véletlen hasonlóság ?

*Összefont két spirál
a DNS vonala,
Olyan, mint két kígyó,
amely botra van fonva.*

*Gyógyszertárak fölött
látható ez az alak,
Jelentése is van:
az, hogy kígyógyítalak.*

Égeraracs, 2002. szeptember 1.

Tartalomjegyzék

1995	2000	2004
Tényszínek	A melosi Aphrodité...	Ami megmaradt
1996	A legjobb házasság	Szegény festő
Rügyfakadáskor	Vagy – vagy	Ferdített idézet
Mámoros hajnal	Hurok vagy ágy?	A szentgróti menyecske
A költő és a szűnyog	Tépelődés	Felsültem
Mire való?	Hathatós gyógyszer	Megkérdeztük őket
Libavágy	Láttad?	Hírverés
Csak ember képes...	Sületlenségek 1	Kikövetkeztettem
Kíváncsi az unokám	Sületlenségek 2	Szerelmi háromszög
Szomorú történet	Ez aztán a...	2005
1997	2001	Öröm az arának
Tavaszi hangok	Népbetegség	Ittasan
Csakhogy meglegyen	Sületlenségek 3	Ügyeskedés
Rájöttem	A csizmadia malaca	2006
Egyen-S?	Csevej	Döme kalandjai 1
Cipőm orra	Van ilyen?	Döme kalandjai 2
Neköm?	Csobánci történet	Kutyálkodók
Cserrregő	Cikcakk	Döme kalandjai 3
1998	Őszinte felelet	Döme kalandjai 4
Első szerelmem	Szerencsétlen flótás	Döme kalandjai 5
A javíthatatlan	Higgye kend!	Közép-Olaszthonban
Kis történet	2002	2007
Agglegény sirám	Megtörténhetett	Félreértés
1999	Ami a konyhában csak volt	Döme kalandjai 6
Szörszálhasogatás	Színibírálat	2010
A lényegét mondd!	Utolsó érv	Új évi jókívánság
Az öregség biztos jele	Véletlen hasonlóság?	2013
Leplezetlenül	Sodri	Változatos étlap
Ugyanarról...	2003	Döme kalandjai 7
Évődés	Nemegyszer	
Hogyan választ a nő?	Tyúkok egymás között	
Az óvatos	Üres zsebbel	
Legjobb üzlet	Kend is számár	
Házasulandók	Rabvallató	
Szemérem?	Kérdéses képtelenség	
Szerelem – házasság	Józanul megítélve	
	Mona Lisa mosolya	